

onze Stad van een wel ingerigt, en meer aan het geen men thans van de Drukkers vordert, voldoende Jaarboekje te voorzien». Behalve een kalender en verschillende opgaven, die men in een «gewonen Almanak» aantreft, was het grootste deel van het boekje gevuld door mengelwerk, waarin bijdragen van stadgenooten, in dicht en on dicht, waren opgenomen. Vele stukken hadden betrekking op de geschiedenis van Rotterdam. In den tweeden jaargang werden, ofschoon het mengelwerk omvangrijker was, minder plaatselijke onderwerpen beschreven of bezongen. Wellicht is daaraan de weinige belangstelling bij het publiek toe te schrijven; ook deze uitgave werd niet voortgezet.

Thans wordt in anderen vorm weder eene dergelijke uitgave ondernomen. Hoofddoel zijn thans de plaatselijke geschiedenis en plaatselijke toestanden van Rotterdam. Wanneer men nagaat wat er verschenen is sedert G. van Reyn zijne «Geschiedkundige beschrijving der stad Rotterdam» (1832) schreef en gedeeltelijk uitgaf, dan blijkt het, dat er betrekkelijk zeer weinig over het verleden onzer stad in het licht is verschenen, dat de aandacht verdient. Wel schetsten eenige ingezetenen in een prachtwerk «Rotterdam in zijn voornaamste gebouwen» (1863) en gaf W. N. Peypers onder den titel: «Rotterdam in opkomst, ontwikkeling en bloei» (1863) een aantal historische tafereelen; maar van deze werken is het eerste van te algemeene strekking en het tweede te oppervlakkig bewerkt. De Rotterdamsche Historiebladen van Scheffer en Obreen (1876—80) brachten over enkele punten van onze stadsgeschiedenis nieuw licht, doch moesten door een samenloop van omstandigheden gestaakt worden.

Dit is zeker zeer te betreuren; want al neemt Rotterdam niet zulk eene belangrijke plaats in onze vaderlandsche historie in als menige andere stad in Holland, toch blijft